

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A nagy gond.

Pécs, 1898. március 3.

A zsiros szinekurákban könyökig vágkáló szellemes kormánypárti tárcaíró, Mikszáth Kálmán lapja, az Országos Hirlap, tegnapi vezércikkében kirukkol vele, hogy gondterhes felhőként sulyosodik Bánffyék taborára a közgazdasági kiegyezés Ausztriával, mert nincs többé senkinek kétsége afelől, hogy Ausztriában sem az idén, sem a manapság kiszámítható közel jövőn belül nem kapunk rá parlamentet, a mely velünk kiegyezést csináljon.

Ez ugyan nem volna olyan szörnyű nagy gond, ha azok, akik a hatvanhetes törvényre esküdni szoktak, ragaszkodnának ahhoz a törvényhez még akkor is, a mikor annak a törvénynek olyan rendelkezéseit kellene alkalmazni, a melyeket Deák Ferenc Magyarország állami önállóságának biztosítására vett bele, mert akkor épen a hatvanhetes törvény rendelkezése alapján nyernék vissza függetlenségünket legalább a gazdasági téren; hisz a hatvanhetes törvény világosan kijelenti, hogy a gazdasági kérdések nem tartoznak azok közé az ügyek közé, a melyeknek közösségét az uralkodó személyének közössége s a kölcsönös védelmi kötelezettség igényelnek, azért ha nem sikerül a vámközösségre s egyéb gazdasági kérdésekre nézve a kiegyezés, egyszerűen szétválunk s berendezük egész közgazdaságunkat külön, Ausztriától függetlenül.

Igen ám, de a kormány szerint s az Országos Hirlap szerint is, mely mindig hűséges kürtöse a kormánypárti vezérkar kommandójának, úgy áll a dolog, hogy a kiegyezést okvetlenül meg kell csinálni, s az okozza a nagy gondot, mert a fennálló törvény ennek éppen az ellenkezőjét rendeli.

De hát ha a törvény másképp szól, ugyan honnét ered a parancs, hogy a gazdasági kiegyezést okvetlenül meg kell csinálni? Nos, ez sem titok senki előtt: onnét, a hol a hatvanhetes egész kiegyezést már eredetileg nem tekintették másnak, mint a tényleg élő és uralkodó öszbirodalmi eszme leplezésére alkalmas csillogó takarónak; ha tehát ez a takaró csak látszólag is feszélyezni találná az öszbirodalmi eszmét, akkor a takarót kell szétszakítani s nem az időközben újra meghízott öszbirodalmi eszmét a takaró alá szorítani.

Csak hogy nehéz dolog ám ezt a takarót eltépni épen azoknak, akik harminc éven keresztül égre-földre esküdöztek, hogy az a takaró nem gyarmati függésünk takarója, hanem sziklabástya, a mely állami önállóságunk védelmére lett bölcs előrelátással építve.

No de hát eltépni muszáj, mert megjött rá a parancsolat violaszín pecsét alatt, el lesz tehát tépve, mert a mily bizonyos, hogy Ausztriában nem kapunk rá parlamentet, a mely velünk kiegyezést csináljon, époly kétségtelen az is, hogy Bánffy parlamentje meg mindenre kapható. Kilöki

ez minden lelkiismereti furdalás nélkül a hatvanhetes kiegyezés egyik alaposzlopát, az egyezkedő felek teljes alkotmányosságát; sajtóközlegeinek a feladata aztán csűrrel-csavarással port hinteni a közvélemény szemébe, hogy ez a hazaárulást is hazafias önfeláldozásnak lássa, hisz azért fizetik azt a tollforgató hadat.

És ezt a feladatot derekasan teljesítik is. Már a merészség régióit is messze túlszárnyalva hirdetik, hogy az osztrák alkotmányosságnak conditio sine qua non gyanánt való kikötése, ha hatvanhétben politikai bölcsesség volt is, ma már nem az. Ma a politikai bölcseségnek már nem Deák Ferenc, hanem Mocsáry Lajos a mintaképe, a ki azt mondta, hogy amint az osztrákkal nem egyezünk ki, azonnal ki kell egyeznünk az oláh, a szerb, a tót, a szász és minden egyéb nemzetiségekkel.

Valóban piramidális politikai bölcsesség a világ legádázabb nemzetiségi veszedelése által marcangolt Ausztria szövetségében keresni biztosítékot a mi nemzetiségeink ellen, a melyeknek eddig is csak az növesztette meg a szarvait, hogy kormányaink folyton paktáltak velük, üzemeiket elnézték, mert parlamenti többségüket mindig a nemzetiségek lakta vidékek szolgáltatták.

Az azonban tántoríthatlan meggyőződésünk, s azt hisszük, az Országos Hirlap cikkezője is meg van róla bensőleg győződve, hogy Deák Ferenc, ha még életben volna, éppenséggel el nem hinné, hogy

A „Pécsi Figyelő“ tárcaja.

Az éjjeli zene.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcaja. —

Mikor a város leglátogatottabb vendéglőjében összetalálkoztott Balogh Jóska, meg Török Pista, úgy összeüleltek, csókolóztak egymással, hogy a többi vendégek egészen megbotránkoztak rajta. Pedig ez egészen természetes volt. Már három év óta nem találkoztak egymással, pedig azelőtt nem volt nap, hogy együtt ne töltötték volna annak legnagyobb részét.

Azaz nem is volt olyan hosszú az a tiz esztendő. Az egyetemen töltött vig esztendőnek csak folytatását képezte az önkéntesi év, s a következő idő alatt, míg Balogh aktiváltatva magát rövid idő alatt főhadnagyi rangra emelkedett, Török a törvényszéknél lett jegyző s ma már mint albiró legkedveltebb és kitüntetettebb egyéniség a leányos mamák szemeiben.

A jóbarátoknak nagy szomorúságot okozott, midőn Balogh századával más városba küldetvén, el kellett válniok, de annál nagyobb volt örömük most, hogy három év múlva Balogh újra visszatért régi állomására és is-

mét kilátásuk volt arra, hogy a régi jó barátság csak fokozódni fog a következő együttlét alatt.

Az igaz, hogy írásban nem igen adtak egymásnak hosszabb és gyakoribb értesítést sorsuk mikéntjéről. Két-három hónapban váltottak levelet s akkor is a lehető legrövidebben jeleztek annyit, hogy nincs semmi különösebb bajuk s hogy a legközelebbi találkozásnál élőszóval bővebben megismertetik egymást az elválásuk óta törtétekkel. Mert mindig számítottak arra, hogy sorsuk összehozza őket s ha ez nem történnék meg, már régebben megállapodtak abban, hogy egyszer mindketten vesznek néhány heti szabadságot s egy külföldi körutat tesznek együtt.

Mielőtt azonban tervüket megvalósíthatták volna, megjött a visszahelyezési parancs, a Balogh századára vonatkozólag és most együtt vannak ismét s mindketten örömmel szemlélték a vacsora alatt, mennyire megfűfiasodott a másik, mióta nem találkoztak és hogy ragyog le az életkedv az egészség pirjával bevont arcáról.

Az ut fátalmai meglehetősen elbágyasztották Józsit s így rövid időzés után eltávoztak a vendéglőből, hogy felkeressék azt a csinos garcon lakást, melyet Pista barátja részére már előzőleg kibérelt s melyben a

vetett ágy kívánatosan csalogatta a fáradt hadfit a mielőbbi lepihenésre.

Barátja nem is sokáig időzött nála, hanem elbucszott, hogy másnap ujólag találkozza, elbeszéljék egymásnak a három év történetét.

A mint reggel Pista belépett barátja szobájába, az az első üdvözlés után meg sem várta, hogy barátja szóhoz jusson, hanem azt kérdezte tőle:

Mondjad csak, ki lakik itt az átellenes házban?

Csathó Gazsi, az a pipogya ember, a kinek esetlenségén annyit neveltünk valamikor. Hanem a három év alatt nagy változáson ment keresztül; megházasodott s azóta a felesége kordában tartja úgy, hogy ha egyszer-e egyszer megszökik tőle, hogy régi cimboráival mulasson bor és cigány mellett, mindig magával viszi a cigányokat is, hogy előbb éjjeli zenét adjon a feleségének s csak aztán mer bemenni hozzá, nehogy az asszonykát mérges kedvében találja.

Azért hallottam hát én az éjszaka egy óra hosszáig cigányzenét az ablak alatt; még ki is könyökölttem egy pár percig, hogy megnézzem, nem nekem szól-e, de látva az ablak alatt egy-két boros embert is, csakhamar behúzódtam az ágyba, hanem azért meglehető-

mindkét egyezkedő fél alkotmányosságának elengedhetlen feltétel gyanánt való kikötése csak addig volt politikai bölcseségnek tekinthető, a míg próbákó elé nem állították, de rögtön butasággá változott, mihelyt előállott annak szüksége, hogy levonják belőle azokat a konzekvenciákat, a melyek kedvéért az kikötve lett.

No de a mai politika bölcei előtt nem hazánk állami önállóságának, hanem a monarchia (értsd: összbirodalom) nagyhatalmi állásának a biztosítása képezi a végecélt, mert a magyar faj feltétlen szupremáciáját s egész itthonvaló nemzeti politikánk feszélyezetlen szabadságát a monarchia nagyhatalmi tekintélye fedezi. Hát az igaz, hogy az a nagy közösség, a melynek minden áron, még a hatvanhetes törvény megbontásával is, fentartását hirdetik a kormánypárton, szörnyű módon kifejezésre juttatta a magyarok szupremáciáját a közös diplomacia s az egész hadsereg sült német voltában. De az is való — még pedig a legkomolyabb valóság — hogy csak ezzel a rendszerrel volt lehetséges itthonvaló politikánkat olyan feszélyezetlen szabadossággal berendezni, a mely a vicinálisok, a bankigazgatóságok s az ország bőrre oly busásan osztogatott egyéb színekurák dicső intézményeiben csucsosodik ki.

Annak magyarázatával azonban adósak maradnak ennek a rendszernek védelmezői, hogy miként tehetné tönkre a monarchia nagyhatalmi állását az, ha a Lajthánál vámsorompót állítanánk, ha kereskedelmünket a saját érdekeinknek megfelelőleg rendezhetnők; sőt még hazugságra is vetemednek, midőn azt állítják, hogy a monarchia cége mai közösuígyes formájában van bejegyezve a jelen világhistoriájába; így jegyezte szerződéseit, legyenek azok diplomaciaiak, katonaiak vagy kereskedelmiek.

Ugyan ugy-e? Hát mutasson a tisztelt kormánypárti cikkező csak egyetlen egy kereskedelmi szerződést, mert a gazdasági kiegyezés keretében másról szó nem

is lehet, a melyet a külfölddel a monarchia és nem Magyarország kötött meg.

Nem a nagyhatalmi állást renditene meg tehát a gazdasági különválás, mert ebben a tekintetben eddig is külön szerződünk a külfölddel, hanem a husos fazék borulna fel, ha annak kanalizói nem teljesítenék a bécsi parancsot.

H i r e k.

Pécs, 1898. március 3.

Dal Hellaszról.

Derüsegü Hellásznak földjén,
Hol hajdan jártak istenek,
Hiába ma a rend, a törvény —
Még a királyt sem óvja meg,
Hogy életére rá ne törjön
Orgyilkosoknak fegyvere . . .
S jusson nekik bitó vagy börtön:
Jóvá mit sem tesznek vele!

Derüsegü Hellászra régen,
Nagyon régen járt jó idő;
Tul vannak ott a dicsőségen,
Sorsuk sivár, elremitő.
Ős Spárta és Athén vidékén
Nem hellén él, de ujjörög,
A kik bevallják, mit se félvén,
Hogy ők bizony nagy ördögök!

Kikért egykor hős Byron lángolt,
Azokba' még volt ősi vér;
De, hajh, ez az utolsó láng volt,
A mely kihunyt, többé nem él.
Dicső Hellász csodás regéje
Utólszor támadt ebbe' fel
S beléveszett a semmiségbe —
S ma már senkit sem érdekel.

Az ujjörög ma spekulálgat,
S ha szerencsésen be nem üt,
Mire számított: von rá vállat
És alkudozik mindenütt.
Krétánál úgy, mint a törökkel
Egyforma rosszul spekulált
S bicskája hogy ebbe' törött el —
Okolja érte a királyt!

Derüsegü Hellászba' lenni
Királynak: nem ép kellemes;

Próbát akartam előbb tenni vele, hogy vajjon lehetne-e valamiképen megváltoztatni e tekintetben, vagy pedig teljesen elvakítja ilyenkor ez a szenvedély.

Azt tudtam, hogy rajong a zenéért. Ha cigányt hallott, tudott könyezni annak szomorú nótáin, vagy kitörő kedvvel dalolni a legduhajabb dalokat. Mindig az volt a vágya, hogy egyszer már egy éjjeli zenét kapjon; annyira ment ezzel a kívánságával, a melyet különben addig soha sem emlegetett, hogy egyszer, mikor együtt hallgattuk a cigányokat, azt mondotta: »A ki nekem egyszer egy éjjeli zenét adna, annak nem tudnám megtagadni semmi kérését.«

Én tréfálkozva kérdeztem tőle: Még ha a kezét kérné, akkor sem?

Akkor sem; felelte.

Nem folytattam tovább a tárgyat, hanem a következő hét egyik estéjén, mikor Csathó Gázsit megláttam mulatni, hozzászegődtem én is, s annyira leitattam, hogy alig tudta mit beszél. Én pedig rábirtam, hogy adasson éjjeli zenét Csányi Bertának. Azt tudtam, hogy szerelmes bele, de sokkal elhetlenebb volt, sem hogy meg merte volna neki mondani, különösen abban az időben, mikor látta, hogy én is sokat foglalkozom a leánnyal.

Gázi mámorában mindenre ráállott s csakhamar a Berta ablaka alá vitte a bandát és huzatta ott vele legalább egy óra hosszáig.

S pénz nélkül háboruba menni:
Jelent kész veszedelmeket —
Erre tanit Hellász példája
S okulni rajta vaj' ki fog?
De a görög, hogy ezt megbánja,
Az már manapság nem titok!

Derüsegü Hellásznak földjén,
Hol hajdan jártak istenek,
Spártai rend, athéni törvény
Már régóta idegenek!
Olimpusról ha most lenézne
Vén Jupiter látna csodat,
S Hellász elkorcsosult népére
Küldene pár — istennyilát!

Igric.

Napirend 1898. március 4-én.

Naptár: péntek, márc. 4. — Róm. kath.) Theophil. — Prot.: Hadrián. — Görög-kel. (febr. 20. Leo. — Zsidó: Adar 10. — Nap két 6 óra 20 perckor; nyugszik 5 óra 32 perckor. — Hold két 1 óra 22 perckor délután; nyugszik 4 óra 15 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet: 2 Celsius fok meleg; légnyomás 750. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint enyhe, esős idő várható.

Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán d. e. 8 órakor.

Színház: »Varázsgyűrű«, operett; itt először.

— (Mohácsi küldöttség a püspök-nél.) Jagics József országgyűlési képviselő bejelentette a pécsi püspöknel azt a mohácsi küldöttséget, mely hódolatát bemutatva, a megyés püspököt Mohácson rendezett tanács létesítése tárgyában megindult mozgalomhoz való csatlakozásra s annak erkölcsi támogatására felhívni óhajtja. A főpásztor kegyesen fogadta a bejelentést, s előre is örömeinek adott kifejezést, hogy részese lehet Mohács város erkölcsi és anyagi előrehaladásának s kijelentette, hogy a küldöttséget folyó hó 8-án déli 12 órakor szívesen látja s mint Mohács város adózó polgára készségesen írja alá a rendezett tanács tárgyában bemutatandó ívet. Egyben vendégeül hívta meg a küldöttség tagjait ebédre.

— (Hivatali eskü.) Oberhammer Antal, h. rendőrkapitány, Bész Gyula, h. másodaljegyző és Tichy Ferenc h. rendőrfogalmazó ma délelőtt 11 órakor tették le a hivatali es-

Másnap, mikor találkoztunk, azt kérdeztem tőle: Hát gratulálhatok-e már a vőlegénységedhez?

Hogy-hogy? kérdezte ő.

Hát csak úgy, mert Bertától te is hallhattad a multkor, hogy még a kezét is odaadná annak, a ki egy éjjeli zenével meglepi s azt hittem, hogy te már meg is kérdezted tőle, hogy megtartja-e az ígérteit.

A dolog szegyet ütött a Gázi fejébe, másnap megkérte a leányt, s az csakhogy megtartsa adott szavát, pusztá nyakasságból hozzá is ment.

És te találkozol azóta vele, vagy nem tudta meg, hogy tulajdonképen te ugrattad bele Gázsit a házasságba? szakította félbe az elbeszélőt barátja.

Persze hogy találkozom, még pedig eléggé gyakran. Azt is tudja, hogy mint jutott ahhoz az első éjjeli zenéhez s boszantja is vele a férjét eleget, de a megtörténteken már nem változtathat.

És te nem szeretnél azokon változtatni?

Én? Ha egy darabig rosszul esett is a kiábrándulás, azért később mindig jobban jobban meggyőződtem arról, hogy nem érdemes bánkódni egy olyan leány miatt, a ki egy másíknak karjaiba dobja magát akkor, midőn még pár nap előtt is képes lett volna egyetlen szavamra örökre az enyém lenni.

Tetsi István.

sen kíváncsian vártalak, hogy a szereplő személyekről felvilágosítást adj.

Régi dolog ez már pajtás; megirhattam volna levélben már két év előtt az elejét, de hát az ilyesmit nem igen meri az ember papirosra bizni. Meglehetősen nagy befolyással vannak pedig a szomszéd ház lakói az én életemre is.

Athelyeztetésed után nagyon unalmasnak találtam az állapotomat; elkezdtem járni a mulatságokat, de mivel te nem voltál velem, más mulató társakat kerestem és véletlenül egy leány volt az, kivel legjobban tudtam aztán eltölteni az időt. Hiszen ismerted te is. A szép Csányi Berta volt, a kit már együtt is megkritizáltunk nehányszor s szépnek találtuk mindketten, anélkül azonban, hogy hosszasabban foglalkoztunk volna vele.

Mikor már többször találkoztunk, beszélgettünk együtt, akkor ismertem meg csak, hogy szépsége mellett milyen kedves is az a leány. Napról napra többet foglalkoztam vele, csak az az egy tartott még vissza az elhatározó vallomástól, hogy ismertem féktelen akaratosságát, a melylyel egy-egy kedvenc eszméjéhez ragaszkodott.

Ha valamit állított, az ellenkezőjét a legkézzelfoghatóbb bizonyítékok dacára sem hitte el, ha valamire kívánsága volt, képes lett volna bármit is megtenni, hogy vágyát kielégítse.

küt *Majorossy* Imre polgármester kezeibe. Az eskümintát *Tróber* Aladár főjegyző olvasta fel, mely után a polgármester rövid szavakban üdvözölte a helyettesített tisztviselőket.

— **(Szabadon bocsátott szocialisták.)** A szocialis mozgalmak kitörésekor Darázson és Hercegmárokön *Keresé* Miklós vizsgálóbíró a megejtett helyszíni vizsgálat alkalmával *Laterics* Markó, *Dobos* Gáspár és *Jankovics* József szocialista izgatók letartóztatását látta szükségesnek. Ezek a népapistolok pár nap előtt bocsátottak haza falujokba s az onnan érkezett jelentés szerint oda meg is érkeztek. Ugy látszik azonban nem igen térnek jó utra, mert otthon fennen hirdetik, hogy ők a szocializmus hivei maradnak, csak hogy nem igen hallgatnak már reájuk azok, a kik a katonaság által megfélemlítve s jobban megfontolva a dolgot, reájöttek, hogy a közrend elleni izgatás csak saját kárukra szolgál. A siklói járásban is tapasztalható helyenkint szocialista izgatások; a járási főszolgabíró megszerzett és behozott magával mutatót a legujabb szocialista-jelvényből, mely egy piros gomb, rajta e felirattal: Jogot a népnek. Ezenkívül káros irányu iratok, nyomtatványok forognak ott a nép kezén, melyeknek eredete Zágráb és vidékére vezethető vissza. Természetes, hogy a hatóságok mindent elkövetnek ezen káros áramlat terjedésének megakadályozására s valószínű, hogy most, a munkaidő bekövetkeztével, működésüknek meg is lesz a kellő sikere.

— **(Helyettes anyakönyvvezetők eskületétele.)** A helyettes anyakönyvvezetők kinevezettek hivatalos esküjének letételét most rendelte el a főispán a hatósága alá tartozó kerületekben. Dárdán *Hubert* Lajos, Kisfaludon *Kovács* Pál, Kaposzekesön *Komáromi* Antal, Oszrón *Tabak* Frigyes segédjegyzők bizattak meg a helyettesítéssel, Lancsukon pedig *Cek* Antal helyettes körjegyző.

— **(A bábaképző tanfolyam hallgatói.)** A pécsi bábaképző tanfolyamról ma bocsátották haza a már kiképzett születőket és pedig *Szalók* Ilona birjáni, *Paracsik* Anna magyarsorosi, *Feil* Anna kassai *Zsivoda* Mária belvárdi, *Szép* Eszter garéi, *Szaler* Margit kiskozári, *Nagy* Erzsébet magyarpeterdi, *Nagypál* Juli misleni és *Pap* Róza töttösi lakosnőket. A tanfolyamon folytatólag az utóbb jelentkezettek fognak kiképeztetést nyerni.

— **(Egy szegény leány története.)** Egy fiatal, 18 éves leány fekszik a kórházban élet-halál között. Az orvosok nem igen kötnek reményt az életéhez, melyet maga akart eldobni magától. *Eichert* Marinak hívják és a Mária-utca 38. számú házban szolgált. Tegnapelőtt este hazament a felsőbalokány-utca 41. szám alatt lakó szülei meglátogatására, a kik azonban nem valami jól fogadták. A szülők és a leány általában nem a legjobb viszonyban voltak s emiatt a leány sokat panaszkodott ismerőseinek. A látogatása e miatt most is rövid ideig tartott s mikor eljött hazulról, akkor fogamzott meg agyában az öngyilkosság gondolata. Bement a Flórián-téren a Ladislaus-féle boltba és ott kilenc csomag gyufát vett. Ezzel haza ment a szolgálati helyére és a pincében egy fazékban feloldotta a

gyufát s aztán megitta. A mérge bár nagy fájdalmat okozott neki, szó nélkül kitartotta egész tegnap reggelig. De mikor még hét órákor sem kelt fel, gazdaasszonya kérdőre vonta, hogy mi a baja. A leány azt mondta, hogy egy kissé rosszul érzi magát, de most sem árulta volna el a tettét, ha a szakácsné a pincében lent nem jár és nagy gyufaszagot nem érez. Meg is találta a fazekat, a miben a gyufát feloldotta a leány és kérdőre vonta, hogy nem e gyufát ivott? A lány erre bevallotta szomorú tettét s felszedelőzködve, hazament a szüleihez. Ott lefeküdt, de azért állapotáról jelentést senki sem tett a rendőrségnek egész tegnap estig, mikor szolgálatadója bejelentette, hogy mi történt a leánnyal. *Ludvigh* Ferenc dr., kerületi orvos, erre kiment a helyszínére, a hol a leányt a legnagyobb kinok között találta. Rögtön ellenszereket adott be neki és ápolás végett beszállította a városi kórházba. A kórházban *Kovács* Antal rendőrbiztos ma délelőtt kihallgatta a leányt, a ki öngyilkossága okául életuntségét és a szülei vel való rossz viszonyt vallotta. Most ott fekszik a kórházban; életéhez azonban kevés a remény.

— **(Próbák a Vigadóban.)** Az **Évszakok** betanulásában már annyira haladtak a szereplők, hogy a főpróbákat is megtarthatják és pedig hogy azoknak is alkalmuk legyen legalább részletekben meghallgatni ezt a művészi hangversenyt, a kik a színházban tartandó előadásokra nem mehetnek el, épen úgy, mint tavaly a *Verdi-requiem* főpróbáinál, ezekre is bemehetnek az érdeklődők egy korona beléptidij lefizetése mellett. Csütörtökön és pénteken a Vigadóban, szombaton pedig a tornacsarnokban fognak ezek a főpróbák megtartatni.

— **(Felakasztotta magát.)** *Fric* János hássági 44 éves embert felakasztva találták a községi erdőben. Szegény napszám volt, kinek az esze sem volt helyén és így valószínű, hogy egy erősebb elmeháborodási rohamában követte el az öngyilkosságot.

— **(Kifosztott pince.)** *Nagy* Gyula, vörösmarti lakosnak, a pincéjét ismeretlen tettesek feltörték és onnan vagy 25 forint értékű bort, sört és pálinkát elloptak. A betörést éjjel követték el s a káros csak reggelre kelve vette észre, hogy a pincéje ki van fosztva. Az ismeretlen tetteseket keresik.

— **(Erdőégés.)** Ipacsfa község erdejében tűz támadt a napokban és vagy negyven forint értékű fa leégett, mire a tüzet a lakosság lokalizálni bírta. Mint a vizsgálat kiderítette, a tűz gondatlanságból keletkezett. Ugyanis *Jaksa* János, gordisai lakos, az erdő mellett fekvő nádasát égette fel, a mikor is a tűz áthatolt a közvetlen közelben levő erdő fáira is és a száraz galyak meggyuladtak. A gondatlan embert feljelentették a siklói járásbírósnak.

— **(Álarcos rabló.)** Vakmerő rablótámadás áldozata lett *Kohn* Jakab, keői lakos. Egy sötét este egy álarcos ember hatolt be szobájába és pénzt követelt tőle. *Kohn* védekezni próbált ellene, de a rabló nem ijedt meg, hanem kést vett elő és leszurással fenyegette *Kohnt*, ha csak megmoccan is. És átkutatta a szekrényeket s bár csak 8 forintot talált, azzal is megelégedett és zsebredugván, távozni akart. *Kohn* azonban elébe állt és küzdeni kezdett vele. A rabló ekkor késével mellbe

szurta és elfutott. A vakmerő rablásról a csendőrség értesülve, csakhamar kipuhította az álarcos rablót *Gyulai* Ferenc, keői lakosnak személyében, a kinél az elrablott pénzt és a kést, melylyel *Kohnt* mellbe szurta, meg is találták. Természetesen letartóztatták és átadták a dárdai járásbírósnak. A megszurtt *Kohn* Jakab sebe szerencsére nem veszedelmes.

— **(Orvtámadás.)** *Horváth* Marko, kassádi lakos, már régen ellenséges viszonyban volt *Lamos* Mio, ugyanottani lakossal. Boszut esküdött ellene és várta az alkalmas percet, midőn boszuját végrehajthassa. Egyik este, mikor tudta, hogy *Lamos* Mio még nincs otthon, lesbe állt az utcán s a mint ellenfele minden gyanu nélkül hazafelé tartott, orvul rátámadt és egy késsel hátulról egymásután kétszer hátba szurta. Az orvul megtámadott embert úgy szedték fel a vértócsából s most ápolás alatt van. Az orvtámadó ellen a siklói járásbírósnak vezetni a vizsgálatot.

— **(Tüzek.)** *Bihácsi* István, pincehelyi lakosnak az öreggyánti szőlőhegyen levő présháza leégett. A présházban ott égett sok hordó és egyéb gazdasági eszköz is s a kár meghaladja a kétszáz frtot. Dárdán *Kirchner* Károly, ottani lakosnak 100 forint értékű szénakazla szintén a tűz martalékává lett a napokban. Ez is biztosítva volt s a kár így nagyrésztben itt is megtérül. Hogy a tüzek miből keletkeztek, azt a megtartott vizsgálatnak nem sikerült kipuhatolnia.

— **(Mulatni akart.)** *Foriche* Ádám, gödrei suhanc, egyszer életében jól ki akartván magát mulatni, elhatározta, hogy bárhonnán, de kerít egy csomó pénzt a mulatságra. Hosszas fejtörés után álkulcsot szerzett magának s azzal behatolva *Fokt* András és *Ohnmacht* Mátyás lakásába, az egyikből 10 frtot, a másiktól pedig 11 frtot lopott el. S bár éppen huszonegye volt, mégis — fuccs lett, mert mikor a pénzt elmúlta, a csendlegények is megérkeztek érte és bekisérték a sásdi járásbíróshoz. Ott majd megfizettetik vele a mulatságra lopott pénzt kamatos kamatjaival együtt.

— **(Siklói küldöttség az alispánnál.)** Siklóson egy időben a gabonapiac bent volt a városban, de pár év előtt az a városon kívül eső helyre helyeztetett át, a mit különösen a kereskedő és iparos osztály károsnak talált s tegnap *Novák* Péter, volt bíró vezetése alatt egy küldöttség járt *Trixler* Károly alispánnál, arra kérve őt, hogy hason oda, miszerint a gabona piac ismét a város belterületére helyeztessék vissza. Az alispán szívesen fogadta a küldöttséget s megígérte, hogy személyesen fog meggyőződést szerezni, mennyiben lehet kérelmüknek eleget tenni s a méltányosságot szem előtt tartva, ha csak gátló körülmények nem merülnek fel, saját részéről pártolni fogja előadott kérésüket.

— **(Kóborló elmebeteg fiu.)** Hercegszöllősen egy 17—18 éves csavargó fiut tartóztattak le, a kiről kiderült, hogy szerencsétlen elmebajos, a ki még nevét sem tudta megmondani. Annyit nagy nehezen ki lehetett venni belőle, hogy Lothárdra való. Most a hatóság intézkedik, hogy illetőségi helyét megtudják s aztán vagy oda, vagy valami intézetbe fog szállíttatni ápolás végett.

— **(Névmagyarosítások.)** *Stern* Gyula, nagyberki illetőségű pécsi lakos, *Szenesre, Dick* Ferenc Gyula, nyugot-szenterzsébeti illetőségű, ugyanottani lakos pedig *Demére* változtatták nevüket belügyminiszteri engedély alapján.

— **(Halálozások.)** *Gallubich* Imre, somogyszilli körorvos, Somogy megye törvényhatósági bizottságának tagja, életének 34-ik évében, Iharos-Berényben meghalt. — Gyulai *Gyulay* György, életének 83-ik évében, tegnap este meghalt. Temetése holnap (pénteken) délután 3 órakor lesz Bar.-Sellyén. Az elhunytat özvegye, szül. *Haksch* Karolin, gyermekei *Gyulay* Kálmán, Béla, Kornélia és Elek, egy nagyszámu rokonság, köztük unokák és dédunokák is gyászolják.

— **(Tolvaj cigányok.)** *Baár* Antal géresdi lakosnak az udvarából egy szép reggelre virradóra két bárány, két sertés és három darab lud tűnt el. A káros az esetet feljelentvén a csendőröknek, azok megindították a nyomozást a tolvajok után és ennek során *Forró* Elek és *Forró* József cigányok ellen támadt gyanu, hogy a lopást ők követették el. A két cigány azonban erősen állítja ártatlanságát s most a pécsváradi járásbíró feladata kideríteni, hogy ők-e a tettesek, vagy valóban ártatlanok — most az egyszer?!

— **(Véres verekedés.)** Viszlón véres verekedést követtek el *Biró* Lajos, *Biró* József és *Kasza* Károly, ottani legények. Ugyanis valami miatt összekülönböztek *Hosszu* Károly és *Incédi* Béni terehegyi lakosokkal s ezért késsel és botokkal támadtak rájuk. Hárman is voltak kettő ellen, meg aztán a kés és bot együtt elég veszedelmes számszám; nem csoda hát, ha a két terehegyi legény véresen volt kénytelen megfutamodni előlük. Így hát győztek ugyan a viszlói legények, de e győzelemért majd kérdőre vonja őket a siklósi járásbíró.

— **(A Pécsi Izr. Jótékony Nőegylet)** saját pénztára javára folyó hó 5-én (szombaton) a Vigadóban *Farkas* Sándor zenekarának közreműködésével tánccal egybekötött »Hangverseny« rendez. Kezdeté este 8 órakor. Jegyek előre váltható! Alt és Böhm kereskedésében. Felülfizetéseket köszönettel fogad és hírlapilag nyugtáz a rendezőség. A hangverseny műsora a következő: 1. *Schubert* Ferenc »A leány keserve« zongorán és harmoniumon előadják *Schwarz* Margit k. a. és *Preuss* Adolf. 2. a) *Beckert* »Tavaszi dal.« b) *Zeitz* »Invite à la danse« éneklé *Leopold Franciska* urnó. 3. *Beriot* »Hegedűhangverseny« zongorakísérettel *Mitzky* Ella k. a. és *Mitzky* Kálmán. 4. a) *Bizet* »Pásztordal« b) *Eckert* »Visszhangdal.« c) »Magyar dalok« éneklé *Leopold Franciska* urnó. 5. *Tolheurst* »Andante serieuse«, *Lehmann* »Nocturne« zongorán, hegedűn és harmoniumon előadják *Schwarz* Margit k. a., *Mitzky* Kálmán és *Preuss* Adolf. 6. Szavaltat. *Angyal* Ilka urnótól.

— **(Az Első cs. kir. Dunagőzhajózási társaság)** közli, hogy március hó 4-ik napjával *Szegzárd* állomás is megnyitattik az árufelvételre nézve. *Apostag* állomás megnyitása már csak napok kérdése.

— **(Eltűnt pénz.)** *Gyenis* Lőrinc, oszrói lakos házából a napokban 105 forint készpénze eltűnt. Az eddigi vizsgálat annyit

derített ki, hogy abban az időben, míg a pénznek el kellett tűnnie, *Erős* Györgyné, oszrói lakosnőn kívül senki más nem fordult meg a házban, így hát a nevezett asszonyt vonták kérdőre a lopás gyanuja miatt. Ez azonban mindent tagad és még eddig nem is bizonyult rá semmi. Az eltűnt pénz tehát még most sincs meg s nem lehetetlen, hogy ha a valódi tolvajt felföldözik is, a pénzt már nem bírják előkeríteni.

— **(Ingyen élelmezés.)** *Okorághon Marschal* János kamráját szemelte ki valami ragadóskezű egyén, hogy onnan ingyen élelmezze magát. Álkulcsot szerzett a kamrához és azzal oda éjjelenként behatolván, vagy 34 forint értékű élelmiszert elhordott, mire a gazda észrevette, hogy hivatlan vendég járt ott. Még eddig nem is tudják, hogy ki volt ez a hivatlan vendég, a ki így szerzett magának ingyen élelmezést.

— **(Baj a rokon miatt.)** *Dárdán Maloschek* József jbirósági díjnoknál egy *Pákozdi* Vilma nevű nő tartózkodott, kit a nevezett díjnok mindaddig rokonának vallott, míg egyszer csak az vagy 30 frt készpénzével és feleségének nem kevés ruhaneműjével ellillant. De úgy jár az, ki bujdosóknak menedéket ad. A vizsgálat megindult ugyan, de eredménytelen lett. A nő azonban tegnap beállított a díjnokhoz a hivatalba, hogy tőle ládáját kérje. A ládából azonban néhány nyakleves lett, mert az illető kivezette őt a folyosóra és ott több a jbirósághoz beidézett egyén jelenlétében össze-vissza pofozta. A bántalmazott nő erre *Maloscheket* feljelentette a bíróságnál, minek következtében az 10 frt pénzbüntetésre vagy pedig 2 napi fogházra lett elítélve.

— **(A barcsi járásbíró.)** *Barcsi* levelezőnk tudatja velünk ama, *Barcs* városára igen örvendetes hírt, miszerint a régen kért és kívánt járásbírósgot most már igen rövid idő alatt biztosan meg fogja kapni a város. Ott ugyanis az a hír van elterjedve, miszerint az igazságügyminiszter *Psik* Lajosnak, a kerület képviselőjének a képviselőházban legutóbb elmondott beszédére kijelenté, hogy *Ujpesten* és *Barcs*on még 1899-ben fog járásbírósgokat felállítani. Ha ez igaz, akkor *Barcs* végre elérte célját s amiért annyit járt, fáradozott és deputációzott, azt most biztos kilátása is van megkapni. De ennek be is kellett következnie, mert non sens volt az, ha vesszük, miszerint a barcsi közigazgatási járás egyik része bíróságilag az atádi járásbírósgához, a másik része a szigetvárihoz tartozott, szolgabírósga pedig *Barcs*on volt. Ilyenformán volt eset, hogy valakinek egyszerre mind a három városban is akadt dolga: ez pedig tarthatatlan állapot. *Barcs* ma különben is oly számottevő hely, miszerint egyik bíróságot sem nélkülözheti már. Határszéli hely, rengeteg számu munkás lakja, sok mindenféle vállalatokkal és nagy kereskedelmi forgalommal bír. Tehát csak egy régi mulasztás lesz ezzel is pótolva.

— **(Kóbor ebek az utcákon.)** *Panaszos* levelet vettünk, hogy az ebtulajdonosok, különösen a külvárosokban, éjszakára szabadjára bocsájtják a házörző kutyákat, melyek az éjjel járó embereket megtámadják. Midőn e panasza felhívjuk a rendőrség figyelmét, ajánljuk, hogy a városi gyepmester éjjelenként az utcán talált ebeket összefogdossa, a tulaj-

donosokat pedig szigoruan birságotljk meg. Az éjjel kóborló ebek bárkit is megmarhatnak, s az illető még panaszra sem mehet, mert tanuja nincs rá.

— **(Egy elzüllött élet vége.)** Ma reggel a rácvárosi kőhid alatt az árokban egy embert találtak holtan. kihült tagokkal. A rendőrség az esetről értesülvén, *Kovács* Antal, ügyeletes rendőrbiztos kiment a helyszínére és a hullát kocsin a budaikülvárosi temető hullaházába szállíttatta. Az elrongyolott ruhája halottonál talált vándorló-könyvből és egyéb régi írásokból kitűnt, hogy az illető *Gál* Dániel, ötvenegy éves, Vas megye körmendi járásában levő Szőce községbeli illetőségű kovács, a kinek falujában 1895-ig iparigazolványa volt. De, úgy látszik, a mestersége rosszul ment, mert felhagyott vele és vándorolni indult, hol itt, hol ott állva munkába. Így tengethette életét, míg végre elindult utolsó vándorutjára, a mely Pécsre vezette volna, ha a Rácváros melletti hidról le nem fordul és az árokban nem leli halálát. Mint a vizsgálat kiderítette, a szegény vándort látta is egykét ember, mikor a hidról az árokba bukott, de azt gondolták, hogy részeg és nem is törődtek vele. A halottat holnap fel fogják boncolni és azután eltemetik, hogy a sok hányódás után végre nyugalmat találjon.

— **(A csillagos ég márciusban.)** A folyó hóban gyönyörű égboltozatunk lesz, a mi a csillagászat barátainak szívet és lelket gyönyörködtető látványt fog nyújtani, ha csak a köd, vagy a felleg el nem zárja a szabad kilátást. Mindjárt alkonyatkor a nyugati láthatáron fényes gulaalak lesz látható az ugynevezett Zodiál-fény, melynek hegye egész a Plejadok csillagsoportjaig ér fel. Balról ettől a hatalmas Orion Hyaden világít a sötét égboltozaton, melyek letünésével a Zodiál-fény is eltűnik. A délkeleti égtájon a hónap második felében egy fehér világu csillagot látunk, a Vénuszt, mely a napkörüli pályafutásában ért ide. Nem messzire tőle kisebb csillagot látunk, a Merkurt. Kezdetben úgy látszik, mintha a két csillag egy irányban haladna, de a Vénusz csakhamar a Merkur fölé emelkedik és ápril közepe táján teljesen letűnik az égboltozatról. Nem kevésbé érdekes az a látvány, amidőn esti kilenc órakor kelet felé hatalmas csillag tűnik fel, a Jupiter. E bolygó óriás e hó 26-án jut a legnagyobb földközelségbe. Egész éjszaka látható és körülbelül éjfél tájban legjobban szemlélhető.

Művészet, irodalom.

○ **Ninette.** Unalmas előadás volt a tegnapi. A közönség — mely csak félig töltötte meg a színházat — nem is tapsolt, csak egyetlenegyszer, *Andorffynak* a csizról szóló kupléja után. A fad meséjü, zenei egyvelegként semmi hatással nem bíró muzsikáju operett előadói se nagyon erőltették meg magukat, hogy a hatást felkeltsék. Egyetlen figyelemre méltó komoly alakítást *Borbély* produkált, a nagyokat mondó gascognei nemest pompásan játszva. *Ligeti* Mari a címszerepben elegáns és izléses korhü toalettjével tűnt ki s még *Réthy* Lina, *Hunyady* és *Perényi* érdemelnek említést. (→)

Törvénykezés.

§ **Bűnvizsgálat Döry Andor ellen.** A zombai földesur ellen a budapesti büntető törvényszéknél is folyik vizsgálat. Ez a vizsgálat még abból az időből származik, a mikor Döry Andor Budapesten értékesítette birtokának évi termését. Deutsch és Pollák budapesti bizományos cég még a nyáron megvette Döry Andortól 42.000 forintért a zombai uradalom függő termését. A termények átadásának ideje elérkezvén, Döry Andor az eladási szerződésben foglalt kötelezettségeinek nem tudott eleget tenni a céggel szemben, mely a megvett termények árát a szerződés megkötésekor kifizette Döry Andor kezéhez. Később kiderült az is, hogy Döry a Deutsch és Pollák-cégnek eladott búzát és egyéb terményeket egy másik budapesti cégnek is eladta. A káros cég dr. Visontai Soma orsz. képviselő útján fenytő följelentést tett Döry Andor ellen s a törvényszék dr. Böhm Alajos kir. alügyész indítványára elrendelte Döry ellen a fenytő vizsgálatot s ennek foganatosításával Drill Béla központi vizsgáló-birót bizta meg.

§ **Csajági bankja.** Csajági-Wassermann Lajost a Magyar Gazdák bankbizományi részvénytársaságának vezérigazgatóját, — mint annak idején részletesen megírtuk — huszonkét rendbeli sikkasztás büntette miatt hat évi fegyházra ítélték. Ezt az ítéletet úgy a budapesti kir. tábla, mint tegnap a kir. kuria is helybenhagyta.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Közigazdaság.

Gyümölcsfákról és szőlőkről.

A pécsvárad-vidéki tanítóegyletnek Vasason tartott szakülésén *Liebbald* Béni, szabolcsbányatelepi tanító értekezett a gyümölcsfák szemzéséről és a szőlőtőkék zöldajtásáról. A gazdákra nézve praktikus tanácsokat magában foglaló értekezést *Szalay* Gyula hirdi tanító feljegyzései nyomán a következőkben ismertetjük:

A gyümölcsfák szemzését illetőleg, ha valamely válfajt szaporítani akarunk, ezt egyedül csak ojtás által tehetjük. Ojtás által a fának jó tulajdonságát és annak betegségét is át lehet vinni. Ebből az következik, hogy a nemesítésre szánt galyat csak erőteljes és egészséges fáról vegyük.

Hogy miért van a sokféle nemesítés között éppen a szemzés elterjedve, annak oka, hogy a szemzés minden egyéb hasonművelet között a legkönnyebb és leggyorsabban vihető véghez. E mellett biztosan megered és oly jól összeforr, hogy pár év múlva alig találni meg a nemesítés helyét. Mert a nemes szem levétele alkalmával a hancsréteg keresztül vágásánál igen sok növényi sejt lesz átmeteszve, a melyekből aztán annyi táp-nedv ömlik ki, a mely bőségesen elég arra, hogy forranyá sűrűsödjék. A levett szem az alany színfájával, az érintési lapon, soh' se forrad össze, csupán a körület szélein, ahol a sejtek átmeteszve lettek, ahol nedv-kiömlés történt.

Kétféle szemzést különböztetünk meg, de a melyek hasonlítanak egymáshoz; az egyiket május-juniában, a másikat pedig augusztus-szeptemberben szokás végezni. Az elsőt hajtó-

szemzésnek, a másodikat pedig alvószemzésnek hívjuk.

Mindkét szemzést lehet ugyan használni, de leginkább ajánljuk az alvószemzést. Ez van használatban mindenfelé és különösen a kőmagvuaknál az alvószemzés az egyedüli mód, a melylyel a legbiztosabban célt érni lehet.

A földolog a szemzésnél, hogy az alany és nemes galy mindig jó lében legyen, hogy a szem levétele könnyedén történhessék és a csira vagy a szemgyök szintén a szemmel lejöjjön.

Sokan a szemhez egy kis fásrészt is metszenek hozzá. Ez nem éppen szükséges, csak akkor lehet alkalmazni, ha rozsoszul hámlik, hogy a csira a szemtől el ne maradjon.

A szemzés az alany bármely oldalán történhetik. A hol persze a héj sima és egészséges.

De arra igenis kell vigyázni, hogy eső vagy oly időben ne szemezzünk, a midőn a levegő telítve van vízpárával, vagy vizenyős lecsapódásnak nézhetünk elé. Ez a megeredés megölije.

Legjobb szemezni szép derült napokon s ekkor is a reggeli órákban, ilyenkor az alany bő nedvű szokott lenni.

Az értekezlet második tárgya a szőlőtőkék zöldajtása volt.

A szőlőajtás hazánkban nem új dolog, meg tették azt már a múlt században is, de csak azért, hogy a kiváló fajokat minél gyorsabban szaporítsák. A különbség csak az, hogy akkor csak passzióból gyakorolták, de most a szükség által kényszerítve vagyunk reá. Mert e nélkül jelenleg nem boldogulhatnánk. Ez előtt egy-két tőkét csináltunk, most 4—5000 tőkét kell nemesítenünk.

A kézben ojtott fás-nemesítésnél legjobb az angolnyelven párosítás. De mégis közné-
pünczre nézve jövővel alig fog birni.

latos Páris örömeiből. A világtól távol neveltek fel, a nyarat, sőt gyakran a telet is ugyszólván az erdőben töltöttük, a többi időt pedig elutaztam. Engedd hát meg, hogy legalább egy saiont töltsék Párisban, amiről már régen álmodom. Gondold meg, hogy már huszonkilenc éves vagyok és, és . . .

— Igen, igen! merészkedett a nevelő közbevágni, hogy segítségére legyen tanítványának, annál is inkább, mert urnője szándékával még nem volt egészen tisztában. — Pierre jobban ismeri Európa akármely fővárosát, mint Párist, tette aztán hozzá.

— Ismerem, topografiai és művészi szempontokból — vélte nevetve a fiatalember, de soha még egyetlen ország társaságában meg nem fordultam. Fogalmam sincs a boldogságról, az élvezetekről, melyeket az élet az én korombeli férfiaknak nyújthat.

— Velencében találsz majd társaságot, persze egy kissé nemzetközit, kivéve az egyébként nagyon megapadt patricius-családokat. De az a kozmopolitizmus Velencében kissé magasabb nivón áll, mint például Rómában, vagy Nápolyban. Ott tartod bevonulásodat a világba, melyet megismerni szándékozol s az én kívánságom szerint megismerned is kell — diadalmas bevonulás lesz, mert az óriási vagyon s a híres név dicsfénye fog környezni és ami nem fog hátrányára lenni az eredménynek — folytatá a grófnő, mialatt arcát a büszke megelégedés reflexe ragyogta be — birod valamennyi előnyét a szép, büszke, ragyogó gavallérnak.

— De néném! kiáltá Pierre elvörösödvé.

— Igen, az utolsó három év fizikai fejlettségedet rendkívül tökéletesre tette. Magas termetedhez képest nem

hogy a bűnöst leleplezze. Igen, Isten engem igazságossága eszközeül választott. Felemelkedtem az oltártól, melynél egy óra hosszáig térdeltem és azt mondtam: »Most már a kettőnk dolga, Vorovits Mihály!« Moszkvában most már nem volt semmi dolgom. Pétervárra utaztam, hol Vorovits gróf — most egyike a birodalom legbefolyásosabb embereinek — már évek óta lakott. Ki kellett tapasztalnom, hogy kellene őt kikezdenem, hol a legérzékenyebb. Hamar rájöttem erre. Az a különös nagyra-becsülés, melyet a legfelsőbb körökben élvez, magas állása a császár kabinet-irodájában, megtámadhatlanok, nagy jószágai minden meglepetés ellen biztosítva vannak!

— Nos?

— Családi ügyeit kutattam fel. Hosszu idő óta özvegy és nincs több gyermeke, csak a kis Nadia, kit ismertünk. Ez ma egy szép, fiatal leány, tizenhét éves, magas, bár kissé gyenge, mert egészsége a déli klimát kívánja.

— Anyjára üt.

— Vorovits Mihálynak — eljutván vágyai tetőpontjára — csak egy kívánsága, egy gondolata, egy büszkesége van, mely azonban a szenvedély, az eszelősség, az őrjöngéssel határos: a leánya boldogsága. Az igazat mondá meg, mikor azt írta Natháliának, hogy egész jövőjét e gyermeknek szenteli. Az orvosok azt tanácsolták, hogy több hónapig tartózkodjék Nadia egy szelidebb boldogabb égélj alatt és akkor a gróf szabadságot kért, hogy Itáliába utazzék. Helyette állítottak melléje, de a távolból ő vezeti az ügyeket s teljes felelősség terheli. A távirddal ma már semmi sem lehetetlen. Miután a fiatal leány Velencéről álmodozott, Velencét

Azután meg a Camy-féle hasíték-ajtást ajánlhatjuk, a székesfehérvári hegyeken kitűnő eredményt értek el vele; jó ott, hol a tőkét állandó helyén a gyöknyakba nemesítjük.

De mégis leginkább ajánlható a zöldajtás. Ez legkönnyebb, leggyorsabb, legbiztosabb és a mi fő — legolcsóbb. Ez oly négy tulajdonsággal bír, hogy mindegyike figyelmet érdemel. Könnyű azért, mert egy-két látásra eltanulhatjuk. Gyors azért, mert kissé ügyes ember óránként 30—40 zöld vesszőt is beojt. A biztos jelző is ráillik, mert 90—95 meg-eredési százalékra számíthatunk. Leggyorsabbnak azért, mert így nyerhetünk hamar és kevés költséggel ismét termő szőlőt.

A zöldajtás alatt határozottan csak a »baranyai zöldajtás« értendő. Van még a »Ceiner«-féle zöldajtás, de ez nálunk nem igen van elterjedve. A baranyai zöldajtás, több, mint valószínű, hogy megyénk szülötte. Ezt még külföldön nem igen ismerik, csakis itt Pécs-környékén ismeretes.

A zöldajtásra a tőkét már előzetesen el kell készíteni, mert minél izmosabb és erősebb a zöldhajtás, annál szebb eredményt várhatunk tőle.

Némely amerikai szőlőfaj, különösen a Rupeztrisz-féle 15—20 vesszőt is hajt; ezek fejlődése egyik a másik rovására esik.

Nekünk pedig csak 4—5 hajtás elegendő a nemesítésre. A többi vessző eltávolításával azt fogjuk nyerni, hogy a 4—5 meghagyott szál izmosabb és alkalmasabb lesz a nemesítésre.

Sokan azon vannak, hogy minél magasabban történjék a zöldajtás, hanem van ezen eljárásnak hátrányos oldala, amely miatt azt gyakorolni nem szabad. Hazai vesszőnk sikeres megfogás után erőteljesen szokott hajtani s nyulik nemcsak hosszúságban, hanem szélességben is. Nem így a 80—90 cmtre

hagyott alanyvessző, ez ily magasságban beojtva rosszul lévén táplálva s az izmosító oldalhajtásoktól megfosztva, vékony, cingár marad, mely erős töke-képzésre vékony kilátást nyújt. Ezért a zöldajtást 40—50 cmtre ejtsük meg. Záradékol még valamit.

Van ezen eljárás mellett egy oly körülmény, mely a reménység szikráját elhamvasztani készül. — Ez pedig abból áll, hogy két-három éves szőlőoltványaink elkezdnek hervadni s rövid idő alatt elszáradnak. És ez előfordul egyik nemesítésnél úgy, mint a másiknál.

A vizsgálás után az tűnik ki, hogy a nemesítési hely átmetszésében majdnem minden negyediknél üszkösödés volt található. Üszkösödés pedig csak ott támadhat, a hol bizonyos hézag nincs egészen kitöltve. Tehát nemesítési eljárásaink még mindegyre nem elég tökéletesek.

Ez alól még a zöldajtás sincs kivéve. Itt rejlik az ok, hogy még ma is sokan azon törik fejüket, hogy oly módozathoz jussanak, a mely által ezen üszkösödési esetek a minimális számra redukálhatók legyenek.

Bizony még sok víz fog elfolyni a Dunán, a míg szőlőinkkel a rendes kerékvágásban leszünk; de viszont a csüggedésnek nincs helye s kitartó szívóssággal oda kell törekednünk, hogy a nemzeti jólét eme forrását ismét olykép bővítsük, hogy első sorban is anyagi jobblétünket biztosítsa s így közvetve édes hazánkra is áldást hozó legyen!

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március hó 3-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.)
A Ház mai ülésén beterjesztette indítványát **Kossuth Ferenc**, hogy mondja ki a Ház, hogy

az olasz parlamentet üdvözli az olasz alkotmány félszázados évfordulója alkalmából. Tekintve az indítvány sürgősségét, a holnap i ülésre kitűzték az indítvány megindokolását.

A pénzügyi tárca költségvetési javaslatát **Neményi Ambrus** ajánlotta elfogadásra.

Mócsy Antal és **Ágoston Béla** után **Polónyi Géza** beszélt, a ki megtámadta a külföldi biztosító társaságokat, felemlítvén az amerikaiakat is.

Arányi Miksa, a »New-York« biztosító társulat igazgatója, hevesen tiltakozott Polónyi szavai ellen. Véde és dicsérte az amerikai biztosító társaságokat, miközben zajosan kiáltották közbe, hogy — reklám! Kijelentette a hazabeszélő szónok, hogy a külföldi társulatoknál soha nem érte veszteség a feleket, de a belföldiekénél igen. E szavait zajos »Eláll!« kísérte.

Pichler Győző kijelenti, hogy **Arányi** reklámot csinált a társaságnak. Szégyen és gyalázat, hogy a magyar társulatokat diszkreditálja a külföldiek érdekében.

Szilágyi Dezső elnök általában figyelmezteti a szónokokot, hogy ha bár nem is mondanak gorombaságokat, de a hangban legyenek kiméletesek.

Pichler Győző bocsánatot kér, de anynyira felháborították **Arányi** szavai, hogy nem tudott szavai felett uralkodni, a mit a Ház helyesléssel kísért.

Lukács László pénzügyminiszter beszéde után a költségvetést általánosságban megszavazták.

választották, bár az orvosok inkább ajánlották Firenzét, vagy Nápolyt. Erre Pétervárról Velencébe siettem . . .

Napoktán **Nikoláj** meglepetve kérdezte:

— Uram, Isten, mi célból?

— Nem találod el? Dacára, hogy említettem már, hogy az apai szeretet az egyetlen, még rezgő hurja annak a szívnek, az egyetlen, még megsebezhető pont, az egyetlen, melyen kikezdhetem?

— Nem, kegyelmes asszonyom . . .

— Figyelj ide s meg fogod érteni. Megérkezem Velencébe — megvásárolom **Galiani** kisasszonytól egyikét a renaissance leggazdagabb palotáinak, mely még egész művészi remekét megőrizte, a **Sentinelli**-palotát a Canal Grande-on, megírom **Montaigout**-vár gondnokának, hogy **Pierre** örökölt a nagybátyjától — hisz ezerszer elbeszéltem neked, hogy anyja a francia nő volt és hogy anyja révén egyik hirneves korzikai családból származik . . .

Ez érthetővé teszi a boszuvágyat. **Atanismus!** — gondolta magában **Nikoláj**.

— Igen, anyánk francia nő volt és Creuse-ből származott, hol, utazásunk előtt, annyi évet töltöttél velünk. Azt is tudod, hogy volt anyámnak egy bátyja, a név és vagyon örököse. Gyermekei nem voltak s mikor a hirtelen csapás **Iván** fiát árvává tette, nagybátyám, **Chypre Montaigout** marquis azt írta nekem: »Hozd el ma nekem **Pierret**.« Erre a kívánságra határozottam el az utazást Franciaországba. Mikor aztán az öreg ember meghalt, minden vagyonát az unokaöccsére hagyta, azzal a kikötéssel, hogy a nevéhez és címéhez **Chypre Montaigout marquis** nevét és címét csatolja. Egyébként, mióta **Párisban** telepedtünk le, egészen e nevet használjuk,

hogy azon nevünknek, mely ama feltűnésteltő pör alatt olyan nagy zajt csapott, elkerüljük a kommentálását és a kérdezősködések, miket támasztani szokott.

Amint tehát megérkeztem Velencébe, irtam a várgondnoknak és megparancsoltam, hogy a legdrágább, évszázadok óta a régi várban felhalmozott kincseket hozza Velencébe: a XVII. és XVIII. század francia, spanyol és olasz mestereinek festményeit, régi himzéseket, gobellinokat, minőket csak ritka királyi kastély bír, florentini és bizanci ötvösműveket, emailokat, butorokat, régi és rengeteg értéket képviselő műtárgyakat. E kincseket az anélkül is pompás palotában helyeztük el és Velence legpazarabb fényű palotájává tettük.

— Mit mondasz **Xenia** néne? kérdé egy magasnövésű fiatal-ember, belépve a szalonba, mely már sötét volt az esthomálytól.

Vonásai, melyek első pillanatra kissé félénknek és gögösnek tündették fel, valami titkos melankolikát árultak el; a sűrű barna hajfürtök alatt jellegzetes arc, széles, itt-ott összeráncolt homlok, egyenes, finom orr, tüzes, rángatózó ajkak a kis bajusz finom, sötét vonala alatt — ilyen volt **Komanoff Ivánovits Guj-Tristán-Pierre** gróf, ki nagybátyja végrendelkezéséhez képest nevéhez még a **Chypre Montaigout** marquis címet kellett hogy kapcsolja.

— Azt mondom, hogy a telet Velencében fogod tölteni, hol magam rendeztem be számodra egy mesebeli tündérpalotát.

— Miért épen Velencében? — kérdé a fiatal ember meglepetve. — Azt reméltem, hosszú távollétem után legalább is néhány hónapot tölthetek **Párisban**. Gondold meg néne, hogy alig élveztem még valamit e csodá-

TÁVIRATOK.

— **A király elutazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége a király ma este 8 óra 30 perckor Budapestről elutazik Bécsbe.

— **A nagybeteg Stefánia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Stefánia, özvegy trónörökösnő állapota a legváltóságosabbra fordult. Láza egy pillanatra sem szünik. Egész nap néhány csepp tejen és vörös boron kívül semmivel sem táplálkozik. Ezelőtt három nappal ugyanis állapota oly váltóságos lett, hogy Auchenhaler orvos egy pillanatra sem mert a beteg mellől eltávolozni. Tegnap este hét órákor nagy orvosi tanácskozás volt, de az orvosok nem adtak ki jelentést. A beteg ágyánál éjjel nappal apácák virrasztanak. A palotában folytonosan tudakolják a beteg állapotát. Viktória angol királynő utasította a bécsi angol nagykövetet, hogy naponként távirati tudósítást küldjön a beteg állapotáról. A belga udvar végtelenül aggódik Stefánia állapota miatt. Az udvarhoz nagyon nyugtalanító hírek érkeznek a betegről; a királyi palota kapujára naponként négyszer függesztik ki az orvosi jelentéseket s a palotában kitett ívre az összes társadalmi osztályokból nagyszámu résztvevő írja fel nevét. Henriette királyné holnap, vagy holnapután Bécsbe érkezik a beteghez. A beteg láza ma tetemesen csökkent, étvágya azonban csekély.

— **A függetlenségi-párt és Olaszország ünnepe.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A függetlenségi párt tegnap este értekezletet tartott, melyen Kossuth Ferenc lendületes szavakban hívta fel a párt figyelmét arra, hogy az olasz nemzet március 4-én, vagyis holnap ünnepli alkotmányának ötvenedik évfordulóját, mely ünnepen részt vesz a velünk szövetségben álló olasz király és az olasz nemzet pártkülönbség nélkül. Indítványozta, hogy a párt üdvözölje az olasz nemzetet. Justh Gyula pártolja az indítványt és javasolja, hogy a képviselőházban is tegyen indítványt a párt, hogy a magyar országgyűlés üdvözölje az olasz nemzetet. Barabás Béla, Győry Elek, Kossuth Ferenc, Boda Vilmos és Hentaller Lajos felszólalása után a párt elhatározta, hogy sürgőnyt meneszt az olasz nemzethez, Kossuth Ferenc pedig sürgős indítványt fog tenni a képviselőházban, hogy az olasz nemzetet a magyar képviselőház üdvözölje a március 4-diki nemzeti ünnep alkalmából. Ezután a párt a következő szövegű táviratot küldte az olasz nemzetnek:

„Olasz képviselőház elnökének. Róma. — Az országgyűlési függetlenségi párt értekezlete, megemlékezve a két nemzet közt fennálló rokonszenvről és tekintve a két nemzet szövetségét, üdvözli az olasz parlamentet a nagy olasz nemzeti ünnep alkalmából és kívánja az olasz hon nagyságát és boldogságát. — Kossuth, elnök; Thaly, Győry, alelnökök; Pichler, jegyző.“

— **Az appropriacionális vitához.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A függetlenségi párt tegnap esti értekezletén Kossuth Ferenc felszólította a pártot, hogy az appropriacionális vitában vegyenek részt. Ennélfogva felszólítás intéztetik az összes párttagokhoz, hogy a vitánál legyenek jelen és szólaljanak fel.

— **Beteg hercegnő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Klementina, Koburg-gothai hercegnő, állapotára vonatkozólag a délelőtt kiadott orvosi jelentés szerint, a beteg keveset aludt.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1898. évi márc. hó 1-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helybenhagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 105. Dr. Nagy Sándor — Péry János 1180 ft. — hh.
179. Schippert Albert s t. — özv. Schippert Antalné s t. öröks. — hh.
235. Lőrinc Katalin — Lőrinc György végr. — hh.
397. Somogy megye összesített árvtára — Fehér Ferenc holtá nyilv. — fo.

Előadó: *Dr. Daempff Sándor.*

- V. 357. Dr. Pápe Dénes -- Fogl Teréz megtamad. — hh.
398. Weisz Jakab — Lutz József 1649 frt 14 kr. — hh.
416. Dr. Hilbert István — Schuler János s t 72 frt 25 kr. — ms.
446. Lengyel József és fia — Sterzfinger Géza 430 frt 37 kr. — rmv.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 302. Dr. Székely Ede — Hochrein Emilia és József 141 frt 78 kr. — rmv.
314. Posch Etelka — Szalaváry György és Antal ing. birt. — hh.
350. Krammer Jakab — Varga Mihály 150 frt. — hh.
377. Spitzer R. — Lang Lázár st 250 frt. — hh.
381. ör Süveges György s t — Jagica (Havas) Lajos s t 1730 frt. — rmv.

II. polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 313. Isina Mihály st — Isina Iván s t ing. tjug. — fo.
334. Volny Antal — Antal Kornélia 106 frt 71 kr. — hh.
339. Volny Antal örökösei — Antal Kornélia 6514 frt 20 kr. — rmv.
376. Zsigmond József s n — Timár Lidi ing. tjug. — mv.
399. Márton Katalin — Márton Imre st. öröks. — fo.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 421. Gál Sára — Nagy Timus st végr. — mv.
428. Lándek András st — A m. orsz. közp. takarékpénztár tlkvi ügy. — hh.
449. Ivicsin Vinkó st — Ivicsin Mártha perfelj. — rend.
450. Müller Izrael — Reiszinger János végr. — hh.
458. Bihari Benő — Erhardt Ferenc st. — mv.
465. Dr. Tersánszky Gyula — Gudlin Mihály zjug törl. — hh.
467. Kece Juli — Nagy Ádám végr. — hh.
469. Lajki Ferenc — Horváth Sánta György tjug bek. — hh.
470. Strák Lőrinc sn — Pécsi takptár st zjug törl. tjug bek. — mv.
472. Rosencweig Sámuel st. — Sipos Imre végr. — rend.
481. Gyertyák János — Trojkó József sn. — hh.
482. Vargai róm. kath. hitközség — Cseh Mária s t tjug bek. — rend.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 419. Jelics Teréz — Jelics Márkó s t végr. — mv.
420. Körösztyós József — Cellinger József s n. végréh. — hh.

422. Belicsek Gyula s t — Szünstein Lajos s n. végr. — rend.
424. Somogy megyei takptár — Rési Mór végr. — hh.
427. Deutsch Mátyás fia cég — Lang Sándor — mv.
451. Forgács Péterné s t — Wieder Péter s t — hh.
461. Wittenbárh Gyula — Szauer Flórián s t — mv.
464. Alsó Muraközi takptár — Golombos Vince s n. végr. — hh.
480. Zakál Henrik — Kocián Ferenc s n. végr. — mv.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 303. Krausz Béni — Egedy Sándor 719 frt. — rmv.
316. Brázay Kálmán — Krum István s t birtper. — hh.
342. Vidovics Flórián — özv. Zserdin Mátyásné ing. birt. — fo.
356. Dr. Gottlieb Salamon — Béres János 2600 frt. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Babics Mihály.*

- V. 551. Köszl János emberölés és suly. testi sért. — rmv.
560. Zerényi Jánosné emberölés. — hh.
484. Billega István s t. szánd. emb. ölés kísérl. — fo.
III. 533. Túrfa József anyakönyvi kih. — mv.
546. Klein Henrik s t. sikk. — hh.
564. Varga József anyakönyvi kih. — hh.
603. Horváth József — — — hh.
605. Sárközi Mihály — — — ms.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 527. Ifj. Pintér Antalné becs. sért. — rmv.
529. Major Mátyásné — — — hh.
552. Matoicsi József — — — vu.
553. Frangoni Péterné — — — vu.
554. Titte József — — — vu.
555. Gyurkó Ferenc — — — rend.
556. Csicskó János k. t. sért. — vu.
559. Ifj. Kocsis József lopás. — hh.
III. 539. Jakab József s t. — — — hh.
541. Ökör Sebestyén s t. lopás. — hh.
591. Pap Ferencné becs. sért. — rend.
593. Schwarz Antal lopás. — fo.
608. Frigyes István — — — hh.
610. Bugaria Tomoné s t. becs. sért. stb. — hh.
613. Dolofcsák István közcsend ell. kih. — hh.
614. Hegyi József lopás. — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 550. Simonovits Kornél zsarolás stb. — hh.
III. 532. Rádi Jánosné s t. k. t. sért. stb. — rmv.
542. Kocsa József becs. sért. s rágalm. — rend.
543. Tóth Ferenc rágalm. — rend.
544. Klausz András — — — rend.
Előadó: *Nábráczky Lajos.*
V. 528. Győri Ács János suly. t. sért. — hh.
III. 534. Nagy János s t. — — — hh.
563. Haidt Péter s t. sikk. — rmv.
609. Német Bodis János s t. suly. t. sért. — hh.
611. Besenyei Mihály — — — rmv.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1898. évi március hó 7. s köv. napjaira.

I. polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 426. Kramarits Viktor — Szayer Józsefné végr.
460. Friedman és Seiden cég — Grünbaum Bernát végr.
466. néh. dr. Dulánszky Nándor jav. rendezése.
483. Dani János — Dani József végr.
501. néh. Dorkó Józsefné hagy. ügye.
520. Gruber József — Pech Erzsébet s t végr.
521. néh. özv. Neidert Konrádné hagy. ügye.

Előadó: *Töttössy Béla.*

- V. 212. Kasztl Fáni — Stern Fülöp házass. felb.
213. ifj. Csima György — Csordás Borbála házass. felb.
254. Győrffy János — Tizedes Erzse 113 frt 90kr.
284. Engel Illés — Neuhausler Erzse házass. felb.

Előadó: *Dr. Daempff Sándor.*

- V. 447. Szabó János — Végh János ing. tjug.
448. Végh János — Szabó János — birt.
489. Pieker Mór — Weisz B. s t 1600 frt.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 359. Gulyás János — özv. Szabó Jánosné s t ing. tjug.
358. Berkes István — Gulyás János ing. birt.
396. kk. Marian Mari — özv. Marian Ferencné s t közokir. ham. érvényt.

